

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 2

2018. g. aprīlis/maijs/jūnijs

89.2.

Dziesmu Dienas koris 2018. g. 29. aprīlī. Koncerts notika Sv. Jāņa ev. Lut. Draudzes dievnamā Toronto.

Foto: Nikolai Murphy

Redakcijas kollēģijas piezīmes

Šīs piezīmes šoreiz jāraksta man, Oļģertam Cakaram, kas esmu uzņēmis elektroniskās Kristīgās Balss nepievilcīgo, bet vajadzīgo korektora amatu. Tam vajadzīgas gan teoloģiskās, gan latviešu valodas zināšanas. Augstu gradu gan man nav, esmu mācītājs, bet viens no retajiem, mūsu baptistu saimē, kas vēl dzīvi, kam izdevies nobeigt latviešu valodas macības desmit gadu apmērā pamatskolā un vidusskolā, resp. Rīgas valsts tehnikumā, (ar piecniekiem), pirms okupanti pakalpiņi to samaisīja. Pie tam, sākot ar pieciem gadiem, esmu izlasījis ap 2500 latviešu grāmatas, jo, man divpadsmit gadu vecumā, Rīgas 7. bibliotēkas vadītāji nosprieda, ka pēc visu 2000 bērnu un jauniešu grāmatu izlasīšanas, man ir jāpāriet uz pieaugušo bibliotēkas daļu. To darīju un, diemžēl, vēl tagad nevaru ciest Dostojevski, kuŗa kopotos rakstus pirmos izlasīju jaunajā bibliotēkas daļā.

Tas tā, iepazīstoties.

Saņemot kādu manuskriptu, ja tajā ir Bībeles teksti, vispirms pārlicinājos, kādu tulkojumu rakstītājs ir lietojis. Mums ir pieejami un tiek lietoti trīs tulkojumi: 1965. gada tulkojums, 1965. gada izdevuma revidētais teksts, izdots 2000. gadā un jaunais 2012. gada tulkojums. Reizēm rakstītāji tulkojumus rakstījuši no atmiņas vai tos it kā padarījuši skaidrākus, lietojot papildus vārdus. Ja citātam ir norāde, kur tas Bībelē atrodams, piemēram, Jāņa ev. 3:16, tad gādāju, lai teksts būtu pilnīgā saskaņā ar tulkojumu, ieskaitot arī lielo burtu rakstību. Ja šīs norādes nav, rakstītājs var tekstu lietot, papildinot un uzsverot galvenos punktus. Protams, pārlicinos arī vai visi norādes citāti ir lietotā tulkojuma daļa, ja nav, izlaboju.

Par valodu. Reizēm gadās, ka rakstītājs gan raksta latviski, bet domā angliski. Tas sevišķi bieži izpaužas, piemēram, nevajadzīgā "no" lietošanā. Latviešu valodā nav stingru likumu vārdu kārtības lietošanā, kā tas, piemēram, ir vācu valodā. Tomēr ir loģika kā labāk un skaidrāk valodā lietot apzīmētājus, darbības vārdus, lietvārdus. Tā, ja gadās tāds jucekļīgs, neskaidrs teikums, pārlietu arī vārdu kārtību labākai izpratnei.

Par gramatiku. Mēs esam lietojuši un lietojam tā saukto Endzelīna pareizrakstību. Neesmu nekad skolās mācījis angļu valodu, bet spriežot pēc

iesūtītiem rakstiem, angļu valodas interpunkcija ir citāda, tāpēc latviešu valodas pieturas zīmju lietošana ir liela korekcijas daļa. Un tad jau ir arī ne-novēršamās iespaiduma kļūdas, ko sevišķi grūti ir atrast pašam rakstītājam – tāpēc jau arī ir tas korektors... (kam pašam arī tāds pats negals).

Ikdienas pateicos Dievam par to, ka vēl kaut ko varu darīt. Ar kāri lasu Bībeli. Būdam ticīgs cilvēks zinu, ka visa Bībele ir Dieva Vārds, tomēr visvairāk lasu evaņģēlijus, tad kādu vēstuli vai Vecās Derības grāmatu, tad atkal evaņģēliju – grāmatu – evaņģēliju...

Nobeidzot gribu citēt daļu no mana dzejoļa "Lieldienās"

"Četros telpas stūros četri vīri pieceļas,

bez skaņas pāiet man gaŗām,

ap galdu stājas, uz Grāmatu rada:

tas Vārds – saka Matejs,

tas Vārds – piekrīt Marks,

tas Vārds – atbalso Lūka,

tas Vārds – nobeidz Jānis

un pēkšņi es manu, ka esmu pārvērties

ēŗģeļu stabulē – un draudze ap mani –

un uz mūsu dvēselēm Bachs spēlē un

Hendelam līdzī mēs dūcam un stabulēs dziedam:

"Es zinu, ka mans Pestītājs dzīvo!"

Oļģerts Cakars

Redakcijas kollēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, māc. O. Cakars.

Esmam ievietojuši Kristīgās Balss 1968. g. septembra numuru izvilukumus internetā. www.kristigabalss.com Pieprasīt informāciju:

info@latvianbaptistsinamerica.org

ALBA tīmekļa lapa: www.latvianbaptistsinamerica.org

SATURS

Redakcijas kollēģijas piezīmes – O. Čakars	2
Dziesmu Diena Toronto — P. Aļle	3
Uzruna Dziesmu Dienā—māc. Dr. U. Ukstiņš	7
Jēzus ir Mūsu Draugs—R. Augstroze	9
Lieldienas Raksts—B. Ukstiņa	10
Bukskauntijas māsu gada svētki– B. Ukstiņa	12
Filadelfijas draudzes g. svētki— māc. Dr. U. Ukstiņš	14
Redzēt neredzamo – māc. Dr. U. Ukstiņš	15
Pirms divdesmit pieciem gadiem – G. Ķeris	18
LBDS 2018. g. kongress— Ē. Biķis	20
Dzīļi Sirdī — Ē. Biķis	23

Brīva Tauta , Brīva Ticība

“Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsiet brīvi!”

Jāņa ev. 8:36

Pulcēsimies šī gada kongresa dienām Bukskauntijas draudzes īpašumā no 17. līdz 19. augustam. Sīkāka informācija www.latvianbaptistsinamerica.org

Dziesmu Diena Toronto

Toronto ir skaista, interesanta pilsēta. Esmu tur bijis vairākas reizes darba dēļ. Šoreiz ceļš uz Toronto ir uz Dziesmu dienu. Šī ir 69. Dziesmu diena, kuņas programmas ievada rakstā ir paskaidrojums, ka pirmā Dziesmu diena notika Ņujorkā 1950. g. 5. martā. Tagad tā ir parasti aprīļa pēdējā nedēļas nogalē.

Dziesmu dienas nedēļas nogale sākas ar sestdienas mēģinājumu un svētdien ir garīgās mūzikas koncerts. Šogad Dziesmu dienu rīko Vaira Gertnere un Dāvids Šmits. Līdzekļus ir gādājusi Toronto latviešu baptistu draudze, kas ir pārtraukusi darbību.

Pagājušā gadā Dziesmu dienu rīkoja Čikāgas latviešu baptistu draudze, un tamdēļ arī zinu un saprotu, cik daudz pūles un darba ir vajadzīgi pie šī pasākuma. Tāpēc jau šī raksta sākumā izsaku sirsnīgu paldies Vairai un Dāvidam par labi padarīto darbu.

Sestdienas rītā agri dodos uz Čikāgas O’Hare lidlauku. Tur jau ir pazīmes, ka ceļoju ārpus ASV – jo uz dokumentiem parādās vārdi franču valodā – classe economique. Air Canada lidojuma publika jau atspoguļo Toronto pilsētas raksturu, jo lidmašīnā dzirdu daudz un dažādas valodas. Jūtos, ka esmu jau

Photo Credit: Tourism Toronto

ārzemēs.

Ielidojot Toronto lidlaukā, pirmā lieta – pases kontrole. Agrākos gados daudz lidoju uz ārzemēm un nekur man nav prasīti tik daudz jautājumi kā vienreiz, kad ielidoju Kanādā. Šoreiz jautājumu nav daudz. Agrākos gados robežas kontrole starp ASV un Kanādu bija pavisam vienkārša – pilsoņi varēja pārbraukt uz Kanādu tikai ar braukšanas atļauju. Šodien – pases vajadzīgas visiem. Mūsu Koru apvienības vadītāja Gunta Plostniece jau vairākus mēnešus pirms Dziesmu dienas atgādināja un piekodināja dziedātājiem, lai neaizmirst pases atjaunot.

Braucot ar irētu mašīnu no Toronto Pearson lidlauka uz Sv. Jāņa baznīcu, satiksme ir bieža. 401 lielceļš ir milzīgi liels, 6 vai 7 joslas katrā virzienā. Šis ceļš ir visdzīvākais Ziemeļamerikā, vienā diennaktī to lieto no 400,000 – 500,000 satiksmes līdzekļi. Redzu pazīstamas ielas – Bathurst, Avenue Rd., Yonge, arī tāluma CN torni. Tur pirms kādiem 37 gadiem Sarmīte un es uzbraucām, jo abi piedalījāmies 7. Kanādas Dziesmu svētkos. Toreiz vēl nebijām precējušies, bet atceros, ka mēs pavadījām patīkamus brīžus.

Mēģinājuma vietā ierodos tad, kad lielākā daļa dziedātāju ir paēduši pusdienas. Ātri paēdu – garšīga zupa, tieši piemērota aukstai un lietainai dienai.

Bieži vien ir bijis tā, ka nezinām, cik dziedātāji ieradīsies. Šodien bažas nevietā, jo dziedātāju ir

daudz. Ir vairāki labi dziedātāji, kas nākuši klāt no vietējām luterāņu draudzēm. Iesākot mēģinājumu dziedātāji iesilda balsis, un no šīs īsās balss iesildīšanas, man spriedums ir gatavs – labs dziedātāju sastāvs.

Sestdienas mēģinājums ir ar labām sekmēm. Diriģenti liekas samērā apmierināti. Viens diriģents pat izteic domu, ka viņš ir “pārsteigts, cik labi jūs esat

iemācījušies”. Mēs, dziedātāji, šo komplimentu labprāt pieņemam.

Bieži vien dziesmu dienas laikā ir siltas, pavasarīgas dienas. Šoreiz tas tā nav, jo Kanādā ir aukstums. Sestdienas vakarā temperatūra ir tuvu pie 0° Celsija. Dzirdu, ka it kā netālu kaut kur pat varētu būt sniegs.

Šogad ir Latvijas 100 g. Neatkarības pasludināšanas jubileja un šī gada programma ir veltīta latviešu komponistu skaņdarbiem.

Ar prieku un pacilātām sirdīm varam dziedāt. Vārdi ir brīnišķīgi, tādi kas saviļņo sirdi. Daudz dziesmām teksti ņemti no Dieva Vārda.

Pēcpusdienā pievienojas dažādi stīgu instrumenti, kas kuplina skaņu.

Mēģinājuma pēcpusdienas posms beidzies, un mēs ejam uz garšīgām vakariņām. Paldies luterāņu draudzes saimniecēm par lielo darbu.

Pēc vakariņām vēl viens īss mēģinājuma posms. Šo mēģinājuma posmu dziedātāji un diriģenti beidz ar

labsajūtu, zinot, ka esam labi sagatavojušies.

Svētdienas rīts saulains, auksts. Pulcējamies Sv. Jāņa draudzes dievnamā fotografēšanai un balsis iesildīšanai.

Drīz pienāk koncerta laiks. Ir pulcējušies apmēram 80 klausītāji un apmēram 40 dziedātāji un mūziķi. Garīgais koncerts sākas ar ērģeļu prelūdijām, Anitas Gaides izpildījumā. Visas prelūdijas ir latviešu komponistu skaņdarbi. Man īpaši patīk pēdejā, izvilks no Tāivalda Ķeniņa korāļkantātes. Ja esmu pareizi atcerējies, melodija ir korālis "Tu, kas valdi mūžībā". Teksts pēdejā pantā ir "Mūsu tēvu stiprais Dievs, Dzirdi tautas balsi, dzirdi! Liec mums spēkā pacelties Tad, kad nespēks nomāc sirdi, Liec mums ticēt, cerēt augt, Gara spēkā zaļot, plaukt!"

Koncertu ievada ar vairākiem Bībeles lasījumiem. Viena rakstvieta ir Jāņa ev. 15:1-8. Šinī rakstvietā skan Jēzus vārdi, "Ja jūs paliekat manī un mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsiet lūgt, ko gribat – tas jums

notiks. Ar to mans Tēvs ir godā celts, ka jūs nesat daudz augļu un topat par maniem mācekļiem".

Ievadvārdus saka māc. Ģirts Grietiņš, vietējās draudzes mācītājs. Tad visi kopā ar lielu sajūsmu un savilņojumu dziedam "Lai Jēzus vārdam slava skan". Pēdejā pantā daži soprāni dzied deskanta daļu, kuŗu īsi pirms koncerta izdalīja Dāvids Šmits, dodot norādījumu, lai tie kam patīk, un kas var, dzied šīs augstās notis. Iespāids ir brīnišķīgi pacilājošs.

Pirmā kuŗa dziesma ir Oskara Šepska "Motete". Vārdi ir no 84. psalma. Pirms koncerta diriģente Gunta Plostniece atgādina dziedātājiem, ka šī ir pirmā dziesma, jādzied uzmanīgi, bet ar prieku un pārliecību, domājot līdz vārdiem. Labs atgādinājums mums visiem – domāt un dzīvot līdz vārdiem.

Seko "Kristus Roze", Tāivalda Ķeniņa komponēta dziesma, arī Guntas Plostnieces vadībā.

Tad diriģenta vietā stājas Ralfs Augstroze, kuŗa vadībā koris dzied "Ir brīnišķīgi brīži" (Arvīds Purvs), The Fruit of Silence (Pēteris Vasks) un Diatoniskā Kantāte (Jānis Lūsēns). Koncertā ir arī ieradies komponists un diriģents Arvīds Purvs. Kā dziedātāji, draudzes locekļi, mēs priecājamies par to mūzikas devumu kādu mums ir devis šis komponists klausītāju pulkā. Mēs pateicamies brālim Arvīdam par visu, ko viņš ir darījis, lai kopt augstvērtīgu mūziku latviešu tautā un īpaši garīgās mūzikas sfērā.

Purva "Ir brīnišķīgi brīži" ir mūsu dziesmu dienas korim pazīstama repertuāra daļa, un to koris izpilda ar izjūtu un pārliecinoši. "Fruit of Silence" ir jau atskaņota dziesmu dienas koncertos vairākas reizes un liekas, ka šoreiz izpildījums ir vislabākais kāds līdz šim ir bijis. Šis skaņdarbs ir mierīgā tempā. Bieži vien korim visgrūtāk izdziedāt dziesmas, kas ir mierīgā tempā. Pirmo reizi Dziesmu dienā atskaņojam Diatonisko Kantāti. Liekas, ka šī kantāte, droši vien, būs arī dziedāma nākamajās dziesmu dienās.

Māc. Uldis Ukstiņš ir mūsu Apvienības priekšsēdis un arī Filadelfijas un Bukskauntijas draudzes mācītājs. Šodien viņš sniedz pārdomas, kuŗas virsraksts ir "Uz Tevi viņi cerēja" (sk. pilno tekstu šinī Kristīgās Balss numurā). Savās pārdomās mācītājs citē tekstu no 22. psalma, kas ir mūsu Pestītāja Jēzus Kristus vārdi pie krusta "Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi atstājis?". Latvija svin šogad 100 gadu valsts neatkarības dibināšanas jubileju. Esam pateicīgi Dievam, ka Viņš savā žēlastībā ir ļāvis Latvijai atkal būt brīvai zemei!

Pirms kādiem 30 gadiem dziedāja grupa jaunu cilvēku – saukti “Prieka vēstneši”. Arī es un mana dzīves biedre Sarmīte piedalījāties šinī grupā. Šī grupa dziedāja garīgas dziesmas dažādās pilsētās, draudzēs, Gaŗezerā. Mēs arī sniedzām liecības.

Šogad mums ir izdevība atkal dziedāt, vismaz kādai daļai no Prieka vēstnešiem. Mēs visi esam vecāki, daŗiem no mums ir sirmi mati, bet mums sirdīs deg mīlestība uz Jēzu Kristu, uz Viņa Vārdu, uz Viņa draudzi un uz tiem ļaudīm, kuŗus Viņš aicina pie sevis. Maza grupa dzied “Esi Kungs gaisma”. Šo dziesmu bieŗi dziedājām. Šoreiz mēs dziedam šo dziesmu kopā ar Dziesmu dienas kori, Ērika Eŗenvalda aranŗejumā. Visiem prieks, ka varam dziedāt mūsu Kungam un Pestītājam Jēzum Kristum par godu un teikŗanu.

Seko “Kas Viņŗ” (Ēriks Eŗenvalds), Vairas Gertneres vadībā. Ēriks Eŗenvalds ir labi pazīstams komponists, un, bez ŗaubām, viens no viņa pazīstamākiem skaņdarbiem ir “Dvēseles dziesma”. Kori un klausītāji šo dziesmu labi pazīst, un Anitas Kārklīņas teksts kopā ar Eŗenvalda doto mūziku ved mūsu domas uz Latviju, atdeŗojot un mūzikas skaņās ietērpjot to, ko mūsu tauta ir piedzīvojusi, pārdzīvojusi. “Dzied mana dvēsele, dzied caur tūkstoŗ balsīm klusi”. Mēs zinām, ka Dieva rokā un ziņā ir visas tautas gaitas. Mēs lūdzam, lai Dievs turpina svētīt Latviju. Mēs arī lūdzam par Latvijas valdību, par tautu, un lūdzam lai ļaudis grieŗas pie īstās Cerības – pie Jēzus Kristus. Šī dziesma savijno, aizkustina gan klausītājus un arī dziedātājus.

Publika ar prieku klausās ĩella solo – Pēterŗ Vaska “Vakara Mūzika”, kuŗu atskaņo ĩellists Juris Œeniņŗ. Ēŗģeļu pavadījumu ar izjūtu izpilda Dāvids Œmits.

Svētĩeļnieku Dziesma ir izvilkums no kantātes “Draudze”. Komponists ir Viktors Baŗtiks. Šī izvilkuma teksts ņemts no 121. psalma. Viktora mūzika un teksti savīti kopā un veidoti no viņa sirds dziļumiem un viņa dziļās ticības pārliecības. To piedzīvojam Viktora Baŗtika skaņdarbos. Dievs ir viņam devis īpaŗu talantu un spēju izteikt mūzikas

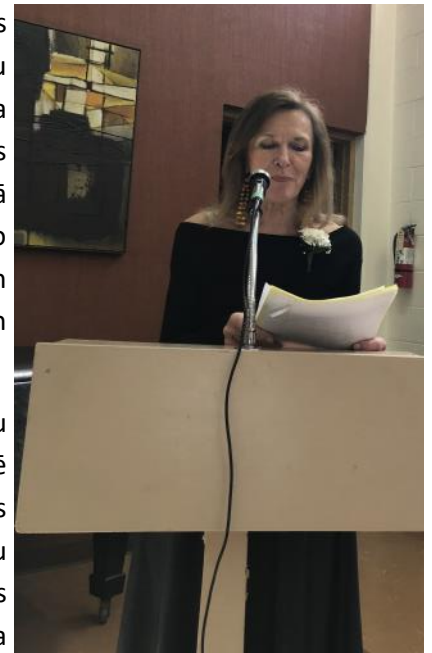
skaņās to, ko viņŗ ir piedzīvjos un pārdzīvojis. Svētĩeļnieku dziesmas galvenā tema ir: “Savas acis paceļu es uz kalniem, no kurienes man palīdzība nāk”. Klarinetes pavadījumu izpilda Toms Skudra, Valda Skudras mazdēls.

Diriģente Gunta Plostniecu paziņo korim, ka “Tēvijai” (A. Jurjāns) – ir atskaņota tikai vienu citu reizi Dziesmu dienas koncertā. Šoreiz to varam atskaņot stīgu orķestŗa, ēŗģeļu un klavieru pavadījumā. Šinī skaņdarbā ir arī lūŗŗana – kas ir soprana solo. Šo ļoti aizraujoŗi un ar izteiksmi izpilda soliste Maria Thorburn – Vītols. Skaņdarbs izskan ar pārliecību, ar sajūsmu, ar prieku.

Svētības vārdiem seko Viktora Baŗtika “Mūsu Tēvs Debesīs”. Ievēroju ka kāda vecāka kundze klausītājos dziedāja līdzi. Šī lūŗŗana – Pestītāja Jēzus Kristus Vārdi – apstiprina, ka ŗis koncerts ir sniegts Dievam par godu, un lai celtu un teiktu Viņa Dēla Jēzus Kristus vārdu.

Pēc koncerta klausītāji vēl bauda ēŗģeļu pēŗspēli. Koncerts ir pacēlis mūsu skatus, mūsu sirdis uz Dieva Valstību, kuŗu mēs redzam kā miglā patreiz, bet gaidam to dienu, kad redzēsim mūsu Kungu un Pestītāju Viņa Valstībā.

Koncerta ēŗģeļu pavadījumus spēlē Anita Gaide un Dāvids Œmits. Klavieru pavadījumus – Dāvids Œmits. Stīgu ansamļa sastāvs: 1. vijole – Joseph Peleg, 2. vijole – Norman Hathaway, altvijole – Artūrs Jansons, ĩells – Linda Aļķe-Murphy, kontrabass – Juris Œeniņŗ. oboja –Toms Skudra. Paldies visiem ŗiem spējīgiem mūziķiem!

Pēc koncerta ir turpat Sv. Jāņa draudzes telpās rīkots sadraudzības mielasts. Par ēdienu ir gadājusi Sv. Jāņa draudzes dāmu komiteja.

Diriģenti Ralfs Augstroze, Gunta Plostniece un Vaira Gertnere izsaka savas pateicības dziedātājiem un

rīkotājiem. Koŗu apvienības priekšniece Gunta Plostniece izsaka īpašu pateicību un arī paziņo, ka nākošā gadā ir plānota Dziesmu diena Bostonā.

Gatis Ņeris sniedz arī ziņojumu par saviem novērojumiem, sakarā ar Dziesmu

Dienas braucienu no ASV uz Kanādu. Gatis ar savu humora izjūtu mūs iepriecina.

Dziesmu Dienas rīkotāji un vadītāji ir Vaira Gertnere un Dāvids Ņmits. Viņi pateicās visiem, kas piedalījušies Dziesmu dienas sekmīgā izpildījumā. Visi ar aplausiem pateicas abiem uzņēmīgajiem

rīkotājiem.

Pēc sadraudzības nāk tas brīdis, kad jāšķiras. Kā tas ir jau daudzus gadus bijis, visi kopā saliek rokas, izveido apli un kopīgā sirsnībā dzied mums pazīstamo "Šī saite mūžu dien". Patiešām mūs vieno mūsu mīlestība un ticība uz Jēzu Kristu. Viņš ir tas, kam pienākas visa mūsu slava, gods un teikšana, un Viņam mēs pateicamies par tām svētībām, ko esam baudījuši, vienojot balsis Viņam par godu!

Pēteris Aļle

Visas fotografijas atskaitot pirmo: P. Aļle

Pirmā Fotografija: Tourism Toronto

Dievs Kungs ir valdnieks pār tautām

Pārdomas 69. Dziesmu dienā Toronto, Kanādā

"Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc tu esi mani pametis?" (Psalms 22:2a) Ar šiem vārdiem sākas 22. psalms. Šie ir vārdi, kuŗi mums ir labi pazīstami, jo tie ir pirmie no septiņiem vārdiem, kuŗus Jēzus Kristus runāja no krusta. Daudzi teologi domā, ka Jēzus tos saka, domājot par visu šo vienreizējo psalmu, kas beidzās ar vārdiem, kuŗi nozīmēti lasīšanai un apcerēšanai šajā svētdienā,

2018. gada 29. aprīlī. Tie ir vārdi, kuŗus nupat dzirdējām. Psalma beidzamajos pantos lasām: "Nākamās audzes viņam kalpos, par viņu pēcnācējiem stāstīs, tie nāks un sludinās viņa taisnību tiem, kas vēl dzims – par viņa darbiem!" (Psalms 22:31-32).

Šie vārdi piepildās mūsu sanāksmē šodien šajā Amerikas latviešu baptistu 69. Dziesmu dienā. No mātēm un

tēviem, no vecmāmiņām un vectēviem pie skala gaismiņas tika lasīta Svētā grāmata un mums tika nodota ticība dzīvam un augšamcēlušam Kungam. Mums tika nodota ticība Jēzum Kristum, kuŗš, nesdams sevī cilvēku grēkus, tavus un manus grēkus, izsaucās: “Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis!”

Bet tumsai, ļaunumam, grēkam un nāvei nav dots šajā pasaulē pēdeja vārds. Lielās Piektdienas tumsai seko

Lieldienas gaišais rīts.

Krusta nāvei Golgatas kalnā seko dzīvības uzvara.

Akmens no kapa ir novelts!

Kaps ir tukšs! “Nē, nāve nesalauzīs mūs, Kā ļaunās dienās tās: Mums pieder

Dieva valstība Un augšamceļšanās!” (Leonids Breikšs, Jāņa Lūsēna

“Dianotiskās kantātē”, dziedāta pirms šīm pārdomām).

***

Divdesmit otrais psalms ir sadalāms divās galvenās daļās. Pirmā ir sāpju sauciens, vērsts pret, liekas, nedzirdīgo Dievu: “Mans

Dievs, es saucu dienā – bet tu neatbildi, un naktī – bet man nav miera.. ..Bet es esmu tārps, nevis cilvēks – ļaužu paļāts un nicināts.. ..Ka ūdens es izlaistīts, izmežģīti man visi kauli, sirds man kā vasks - tā izkūst man krūtīs” (Psalms 22:3,7,15).

Kaut šajā gadā svinam Latvijas jubileju, svinam 100 gadu neatkarības dienu, kad: “Dievs svētīja Latviju, tai deva

brīvību”, mēs tomēr, pēc kādām septiņām nedelām, pulcēsimies atzīmēt 14. jūniju, Aizvesto piemiņas dienu.

Mums noteikti tas jādara! Tik daudzi no mūsu tautas čekas kamerās piedzīvoja tās pašas emocijas, izjūtas, kuŗas dzirdam no psalmista lūpām: “Izmežģīti man visi kauli, sirds man kā vasks - tā izkūst man krūtīs.” Daudzi no mūsu mazās tautas tika izsūtīti uz tālo Sibīriju. Badā, salā un spaidu darbos, daudzi rada savu beidzamo

atdusas vietu aiz polārā loka. Tās šausmīgās dienas ļaudis dzied dziesmu “Svešumā”, ko sarakstījis baptistu mācītājs Eduards Strēlis:

Kad ceļi mums svešumā lokas Un dvēseli neziņa māc. Mēs lūgšanā saliekam rokas Čukst lūpas: Kungs, līdzī mums nāc! Mēs lūgšanā saliekam rokas. Čukst lūpas: Kungs, līdzī mums nac!

Šai sāpju un asaru lejā Vai ziedoņa vēsma vēl šalks, Vai smaidī plauks skumjajā sejā, Kļūs saldināts ciešanu malks? Vai smaidī plauks skumjajā sejā, Kļūs saldināts ciešanu malks?

Un dzīvība varenām sraumēm, Kā plūdi pār tuksnesī nāks, Un slava no pestītām sirdīm Pie Dieva kā upurī kāps. Un slava no pestītām sirdīm Pie Dieva kā upurī kāps.

Kas deva šiem ļaudīm spēku pastāvēt visšausmīgākajos

dzīves apstākļos? Kas izveda viņus cauri nāves ēnas ielejai? Tā ir ticība Jēzum Kristum, Labam Ganam, par kuŗu lasām nakošajā, 23. psalmā: “Pat ja iešu pa nāves ieleju, ļauna nebīšos, jo tu esi ar mani, tavs zizilis un spieķis drošina mani” (Psalms 23: 4). Kas liek nāves ēnas ielejā pastāvēt ir ticība, ka: “..es pārnākšu Kunga namā uz mūžu” (Psalms 23:6b). Šādu ticību apraksta rakstniece un cietēja *Kate Bower*: “Tā ir drošsirdīga ticība, kas apliecina dzīves šausmīgākajos brīžos: ir vēl kaut kas cits – nenoliedzamā, visietverošā Dieva mīlestība. Šī nenoliedzamā Dieva mīlestība pavada izsūtītos viņu ciešanu ceļos, vada katru vienu no mums mūsu individuālos pārbaudījumos, sāpes un ciešanās.”

Dievs savā žēlastība ir izvedis arī mūs kā tautu cauri nāves ēnas ielejai, cauri 50 komunisma tumšajiem verdzības gadiem brīvības gaismā. Dievs, kuŗu no krusta Viņa Dēls piesauca: “Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu mani esi pametis!” ir debess un zemes Radītājs un Kungs pār tautām. Kā saka psalmists: “..zemosies tavā priekšā visas tautu saimes – jo Kungam valstība un viņš valda

pār tautām” (Psalms 22: 28b-29). Vēstures gaita ir Dieva rokās. Tauta ir lūgusi: “Dievs, svētī Latviju, Mūs dargo tēvijū, Svētī jel Latviju, ak svētī jel to.” Un Dievs ir paklusījis mūsu lūgšanās. Latvija ir atkal brīva! “Kungs licis tam notikt, mūsu acīm tas liekas brīnums” (Psalms 118:23).

Tādēļ, kaut visās svinībās šajā jubilejas gadā, lai mēs neaizmirstu pielūgt to Kungu, pateikties mūsu Dievam un slavēt Viņa vārdu. Kā saka psalmists: “Kas bīstas Kunga, slavējiet viņu..” (Psalms 22:24a) “Tevi es slavēšu (tautas vidū) lielajā sapulcē! (Psalms 22:26a). Tā šodien mēs, šajā 69. Amerikas latviešu baptistu Koru apvienības rīkotā Dziesmu dienā, paceļam savas balsis līdz ar tautu Latvijā un visos pasaules kontinentos. Paceļam tās lūgšanā! Paceļam tās pateicībā! Paceļam tās slavas dziesmā mūsu Dievam. No Dieva nāk mūsu dziesma; Viņam pieder mūsu mūžīgā slava!

Māc. Dr. U. Ukstiņš

Fotografijas: P. Aļļe

Jēzus ir Mūsu Draugs

R. Augstrozes pārdomas pie svētā vakarēdiena Bukskauntijas latviešu baptistu draudzē, 2018.g. 6. maijā

Ap. Jāņa ev. 15:15-16. *“Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nesaprot, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, tāpēc ka visu, ko Es esmu dzirdējis no Sava Tēva, Es jums esmu darījis zināmu. Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, ka jūs ejat un nesat augļus un jūsu augļi paliek, jo visu, ko jūs Tēvam lūgsit Manā Vārdā, Viņš jums dos.”*

Kāds ievērojams rakstnieks reiz definēja īstu draudzību kā stāvokli, kad cilvēks zin to, kas patiesi kāda cita cilvēka sirdī, un kādam citam uztic to, kas patiesi paša sirdī. Mēs dalāmies ar savas sirds saturu ar tiem, kam

mēs uzticamies, un uzticamies tiem, kas patiešām rūpējas par mums, un, kas to izrāda un pierāda katru dienu ar savu rīcību un savās attiecībās ar mums. Mēs uzticamies un paļaujamies uz saviem patiesiem draugiem, jo esam pārliecināti, ka mūsu patiesie draugi pielietos šo no mums iegūto sirds saturu lai patiešām justu mums līdz, lai mums palīdzētu, nevis lai mums kaitētu. Un, tāpat, šie mūsu patiesie draugi tāpat uztic savas sirds saturu mums ar tādu pašu pārliecību un motivāciju.

Mēs ļoti bieži dēvējam Jēzu par mūsu Draugu, jo esam

pārliecināti, ka Viņš zin visu to, kas pat mūsu sirds dziļumos, un grib tikai to, kas nāk mums par labu un par svētību. Mēs atklājam Viņam savas sirds saturu, jo mēs Viņam uzticamies. Bet, cik bieži patiesi pārdomājam un apzināmies to, ka, pagriezienā, Jēzus uzticās savai tautai, saviem sekotājiem, mums?

Jēzus sauca savus mācekļus par draugiem, nevis par kalpiem, jo Viņš viņiem uzticēja visu, ko Viņš bija dzirdējis un saņēmis no Sava Tēva. Jēzus uzticējās saviem mācekļiem, saviem draugiem, ka viņi paši to visu saņems, un to tad pielietos savu līdzilvēku un Dieva valstības labā.

Ar visu to, ka zinām, ka Jēzus ir mūsu draugs, vai varam ar tīru sirdsapziņu un pārliecību liecināt, ka mēs esam Viņa draugi? Vai mēs uzticīgi ar nedalītu uzmanību Viņu uzklausām, jeb vai mēs īstenībā tikai gribam, lai Viņš mūs uzklausa? Vai patiesi gribām zināt to, kas pilda un norūpē Viņa sirdi, jeb vai mēs tikai gribām izkratīt Viņam savu sirdi? Vai mēs pievēršam savu uzmanību tikai tām Viņa pamācībām, kas mums interesē, un nevis visām Viņa pamācībām, pēc kā Viņš grib lai mēs dzīvojam? Lai būtu patiesiem Jēzus draugiem, mums ir nepieciešams uz klausīt un iegaumēt visu, ko Jēzus mums māca, un tad dalīties tālāk ar to, tā piedodot

citus pie Viņa, lai Viņa patieso draugu pulks vairotos, un lai Viņa izglābtajam pulks ietu plašumā - tā ir neapejama daļa no Viņa mācības mums, Viņa draugiem. Tas ir tas, ko mūsu patiesais Draugs Jēzus mums ir mācījis, un ko Viņš no mums, saviem patiesiem draugiem, sagaida. Šis ir Viņa patiesās rūpes, Viņa mīlestības izpausme par mums, kā dēļ Viņš atdeva savu dzīvību pie krusta mūsu, Viņa draugu dēļ.

Kaut mēs varētu ar tīru sirdsapziņu un pārliecību par mūsu patieso draudzību ar Jēzu vienoties mūsu šī rīta dievkalpojuma pēdējās kora dziesmas vārdiem:

Aleluja, ak, kāds Glābējs,

Aleluja, ak, kāds Draugs:

Mīl Viņš, pestī, sargā, palīdz -

Beidzot mani mājās sauks.

ēzus, grēcinieku Glābējs, J. Wilbur Chapman vārdi, tulk. Viljāms Fetlers)

R. Augstroze

Fotografija: P. Aļļe

Vai Divi Notikumi Spēj Mainīt Pasauli ?

Benita Ukstiņa

Ja kāds jums jautātu: "Vai ir divi notikumi, kuŗi spēj mainīt tevi, mainīt pasauli?", jūs varētu pretjautāt: "Par ko šeit iet runa?"; vai arī "Kas ir šie vienreizējie notikumi, kas varētu mainīt mani un pasauli?"

Runa iet par diviem vēsturiskiem notikumiem: Kristus ciešanās un nāvi un Viņa augšāmcelšanos. Abi šie notikumi ir iespaidojuši un arvien vēl turpina iespaidot

katra individuāla cilvēka dzīvi un, bez šaubām, spēj mainīt tavu dzīvi un visu pasauli.

Mūsu kalendāros redzam, ka viena diena tiek atzīmēta kā **Lielā Piektdiena**. Šinī dienā un tās vakarā atceramies Dieva Dēla ciešanas un Viņa krusta nāvi. Svētos Rakstos lasām par Dieva Dēla ierašanos pasaulē. Mēs lasām, kā Viņš piedzima Betlēmes kūtī un dzīvoja bez

grēka starp cilvēkiem. Viņš nāca, lai rādītu un atvērtu ceļu atpakaļ pie Dieva. Tas prasīja lielu upurēšanos un lielas ciešanas cilvēku labā. No mums tas prasa pazemībā atsaukties uz Viņa žēlastību un mīlestību. Tas nozīmē, ka mums katram ir jātic un ir jāpieņem Dieva Dēlu kā savu personīgo Pestītāju un Glābēju.

Lielās Piektdienas notikumam ir dziļa un paliekoša nozīme katram, kas ticībā tam atsaucas. Tā Bukskauntijas draudze sapulcējās piektdienas vakarā, lai pielūgtu Kristu un lai Viņam pateiktos par mīlestību un žēlastību, ko Viņš rādīja mums, ciedzams mūsu labā. Praviētis Jesaja raksta: *"..viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas, un mūsu sāpes viņš bija uzkrāvis sev..."* (Jesajas 53:4) No krusta Jēzus teica septiņus mīlestības vārdus, piedošanas, ciešanas un uzvaras vārdus. Viņš mīlestībā rūpejās par Mariju, svētīja ļaudari, kuŗš atradās Viņam blakus un izteica uzticību savam debesu Tēvam, sakot: "Viss piepildīts!" Draudzes locekļi kopā ar mācītāju sniedza pārdomas par Jēzus mīlestības vārdiem pie krusta. Runātāji bija mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš, Gatis Ķeris, Kārlis, Inta un Ralfs Augstrozes un Benita Ukstiņa.

Dievkalpojums beidzās ar Svēto Vakarēdienu. Kopā ar mācītāju pie Svētā vakarēdiena galda kalpoja draudzes kopēji Kārlis Augstroze un Gatis Ķeris, Silvija Augstroze dievkalpojumā bija ērgelniece.

Šis nozīmīgais brīdis beidzās ar kopdziesmu "Tavs nopelns, Tava taisnība". Dziesma beidzas ar vārdiem: "Tu Valdnieks visu varenais, Tu Dieva Dēls viens vienīgais, Tu grēcinieku apžēlo Un visas tautas apgaismo." Šī ir vēsts, kas atskanēja ticīgo sirdīs šajā vakarā. Ticams, ka Svētā Gara liecība par Jēzus krustu, kur pienaglots Viņš mira mūsu vietā, stiprināja katra dalībnieka sirdi.

Lielās Piektdienas vakarā, saulei rietot, klusums valdīja dievnamos. Bet ar saules pirmajiem stariem Lieldienas rītā ļaudis dievnamos sajūsmā atgriezās, lai viens otru sveicinātu ar prieka saucienu: **"Viņš ir augšāmcēlies! – Jā! Viņš ir patiešām augšāmcēlies!"** **Lieldienas rītā** Bukskauntijas draudzes dievnamā priekā atskanēja dziesma: "Lai pateicības dziesmas tam Kungam šodien skan! Kā Pestītājs un

Glābējs Viņš tuvu Tev un man. Lai Viņam slava, vara, lai Viņam slava gods, Par Viņa pestīšanu top mūžam dots. Viņš dzīvs! Viņš dzīvs! Kungs Jēzus šodien dzīvs..."

Draudzes kopējs Gatis Ķeris lasīja Svētos Rakstus, Marka evaņģēliju 16:1-8, vēsti par Kristus augšāmcēlšanos. Draudzes mācītājs runāja par Bībeles tekstu: **Rīta agrumā, saulei lecot!"** Šīm pārdomām piemērotas dziesmas, dirigenta Ralfa Augstrozes vadībā, dziedāja draudzes koris: *M. Vulpius* "Ticīgie dziediet sajūsmā" (tulk. V. Baštiks); *G.F. Hendeļa* "Kristus ir cēlies!" (tulk. V. Baštiks); *R. Lowry* "Klints kapā gulēja (tulk. J. Večeroks). Koŗa dziesmas pavadija Benita Ukstiņa.

Iesakumā jautāju: Vai ir notikumi, kuŗi var mainīt tevi un pasauli? - Bez šaubām šim jautājumam ir pozitīva atbilde – **Jā!** Abi apcerētie notikumi var nest dramatiskas pārmaiņas! Gadiem ejot, mainoties, pārmaiņas arī cilvēku sirdīs un mainās mūsu pasaule gan tuvumā, gan tālumā. Pastāv patiesība, ka Dieva Dēls atvēra ceļu atpakaļ pie Dieva katram cilvēkam. Viņa Gars ir nācis mājot ļaužu sirdīs.

Tādēļ, ka mēs ticam augšāmcēlušam Glābējam un arī ticam, ka reiz būsīm kopā ar Viņu, esam pārliecināti, ka mūsu bijušie draudzes locekļi Valentīns un Faniņa Stūrmaņi ir kopā ar mūsu Pestītāju. Valentīns mira 1994., bet Faniņa 2001. gadā. Viņu piemiņai no ģimenes bija nolikti ziedi, kas pušķoja dievnamu gan Lielās Piektdienas, gan arī Lieldienas dievkalpojumos. Valentīns un Faniņa Stūrmaņi

lielako daļu no sava mūža uzticīgi kalpoja Bukskauntijas draudzē, kā arī ALBA. Mēs viņus vienmēr varējam sastapt Lielās Piektdienas vakarā un Lieldienas rīta Bukskauntijas dievkalpojumos.

Lielā Piektdiena un Lieldienas ir pagājušas, kalendara dātumi ir mainījušies, bet katru dienu dzīvais Kungs atrodās mūsu vidū un dod mums izdevību liecināt par Viņa žēlastību un mīlestību!

Bukskauntijas draudzes korespondente Benita Ukstiņa

KALPONES UZTICĪBA VIŅAS DARBĀ

Bukskauntijas draudzes māsu/sieviešu kalpošanas gada svētki

Dieva Dēla nākšana pasaulē bija arī kristīgo sieviešu kalpošanas iesākums. Dieva Dēla un Svētā Gara vadītas sievietes stājās ierindā, lai veiktu misijas darbu sava Kunga vadītas. Svētos rakstos lasām par Mariju, Lidiju, Esteri, Naomiju. Neaizmirsīsim Mozus māti, kuŗa sadzirdēja Dieva balsi un glāba sava dēla dzīvību. No Jēzus laika līdz šodienai ir bijušas Kristus kalpones, kuŗas ir atsaukušās Viņa aicinājumam staigāt Viņa pēdās un kalpot Viņam. Tā arī Bukskauntijas draudzē, visus šos gadus, Dievs izraudzīja sievietes, kas vēlējās strādāt un palīdzēt saviem līdzcilvēkiem. Viņas to darīja gan pašu draudzē, gan ārpus tās. Tāpat tas tiek darīts šodien. Māsas pasniedz garīgo un miesīgo barību ikvienam, kam tā ir vajadzīga.

Vasarsvētku svētdienā, 18. maijā, Bukskauntijas draudzes rīta dievkalpojumā tika atzīmēts darbs, kuŗu visus šos gadus uzticīgi strādājušas draudzes māsas un katrs, kuŗš pielika savu roku, atbalstot šo darbu. Dievkalpojums sākās ar kopdziesmu "Nāc, Dieva Gars, mēs lūdzamies!" Draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš teica iesākuma vārdus un vadīja lūgšanā. Jutām Dieva Svētā Gara tuvumu, kad kvartets (Silvija Augstroze, Ruta Ķere, Gatis Ķeris, Ralfs Augstroze) dziedāja J. Neandera dziesmu "Dievs ir jūtams klātu". Ērģelnieks svētkos bija no kaimiņu, amerikāņu draudzes, ar kuŗu vairākkārt sadarbojāmies, *Todd Silvus*.

Gaida Gulbis lasīja par Vasarsvētku notikumu no Apustuļu darbu otrās nodaļas. Inta Augstroze vadīja draudzi lūgšanā. Kad domājam par Dieva lielo dāvanu,

sūtot Savu Dēlu, lai Viņš mirtu grēcīgo cilvēku labā, tad nespējam citādi, kā Viņu no sirds slavēt un teikt.

Draudzes koris diriģenta Ralfa Augstrozes vadībā dziedāja *G. B. Shea* dziesmu "Liels brīnums". Otrā koŗa dziesma bija *B. B. McKinney* "Kalpot Dievam ar prieku". Dzirdējam arī vēl divus mūzikālus priekšnesumus: Intas Augstrozes solo "Saulrietā" (*F. Schubert*) un Silvijas Guntas Tighe klavieru solo "Sonata in A menuet/trio" (*J. Hayden*).

ALBA māsu apvienības vadītāja Benita Ukstiņa ALBA māsu vārdā pateicās Bukskauntijas čaklajām māsām par

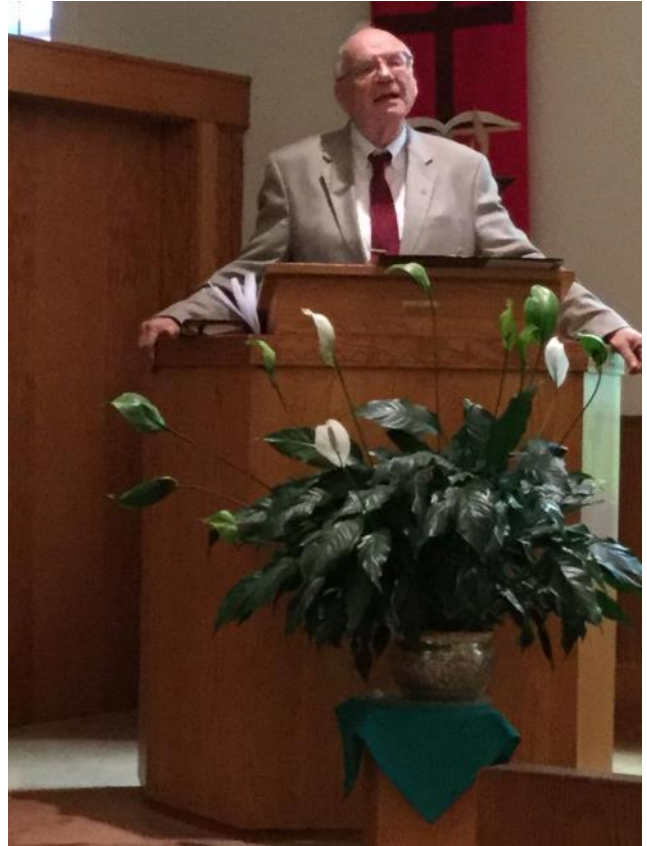
viņu uzticīgo darbu pašu draudzē un par sastrādāšanos ar parejām māsām ALBA. Sekot Dieva aicinājumam, būt Viņa kalpones, nekad nav bijis bez grūtībām, bet nevaram neatsaukties, kad Dievs aicina stāties ierindā un Viņam kalpot. Mēs zinām, ka Dievs neaicina

Dievkalpojuma beigās svētku draudze dzied “Kungs, kaut Tu ar Svēto Garu Mani pilnam apgērbtu.. ..Kaut ar Tavu pazemību Saviem brāļiem kalpotu” – mācītāja V. Dzelmīša vārdi. Šīs dziesmas vārdi ir kā lūgšana uz mūsu lūpām un ar atjaunotiem spēkiem dodamies uz priekšu...

“klonus”, bet gan vienreizējus individuus. Katra māsa tiek no tā Kunga aicināta darbā, kurā var izlietot savus īpašos talantus un dalīt līdzī savas oriģinālās idejas, jo tādejādi darbs tiek stiprināts. Kopīgi strādājot, runājam tā Kunga valodu. Kristus gudrības vadītas kalpojam mīlestībā un pacietībā. Dievs aicina mūs darīt to darbu, ko Viņš mums uzticējis.

Svētku draudze vienojās dziedot S. S. Veslija dziesmu “No Kristus dibinātā”. Lai veicinātu, ka par šo ticību Dievam un Viņa Dēlam tiek liecināts Latvijā, svētkos ziedojumus saliekam LBDS Baltijas pastorālā instituta (BPI) atbalstītai nozarei, Timoteja skolai. Timoteja skolas vadītāja ir LBDS svētdienas skolas apvienības vadītāja Estere Roze. Studenti šajā skolā gūst zināšanas, ko var izlietot draudzē, īpaši svētdienas skolās darbā. Amerikā to saucām par “Christian Education”. Es pate zinu, cik derīga ir šāda izglītība, strādājot daudzus gadus draudzes darbā.

Benita Ukstiņa,
Bukskauntijas draudzes korespondente

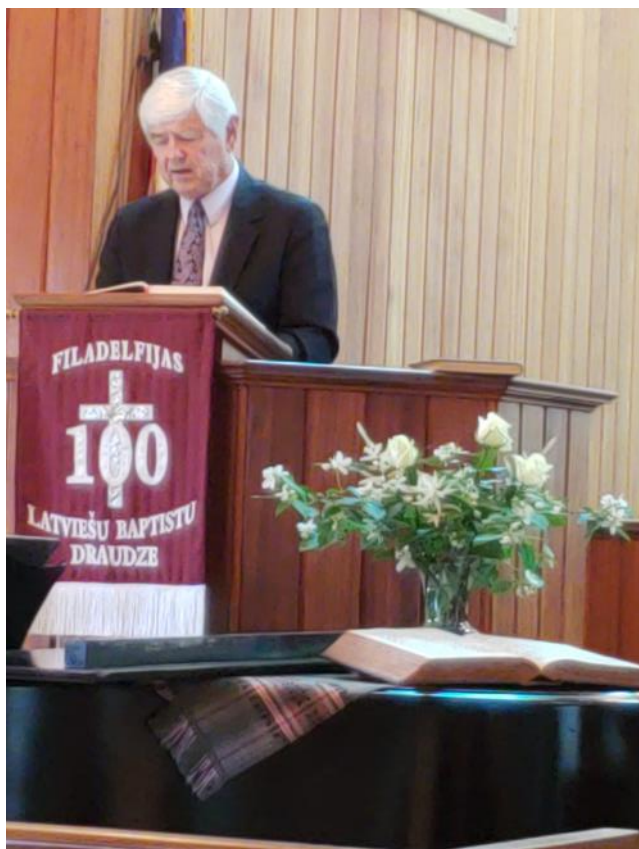
Fotografijas: K. Augstroze

Draudzes mācītāja svētruna bija “Par manām kalponēm Es izliešu savu Garu!” no apustuļa Pēterā Vasarsvētku runas, citējot pravieti Joelu: “Un arī par maniem kalpiem un manām kalponēm es izliešu savu Garu.” Mācītājs piemin vairākas Svētā Gara dāvanas, kuŗas apstulis Pāvils uzskaita Romiešu vēstules 12. nodaļā. Viņš stāsta, kā šīs dāvanas parādījas mūsu kalpošanā Apstuļu darbos Tabitai, Priskilai, evaņģelista Filipa četrām meitām un Lidijai. Mācītājs saka, ka tā pat kā draudzes sākuma gados šīs Gara Dāvanas parādās mūsu kalpošanā Bukskauntijas draudzē arī šodien.

Filadelfijas latviešu baptistu draudzes 118. gada svētki

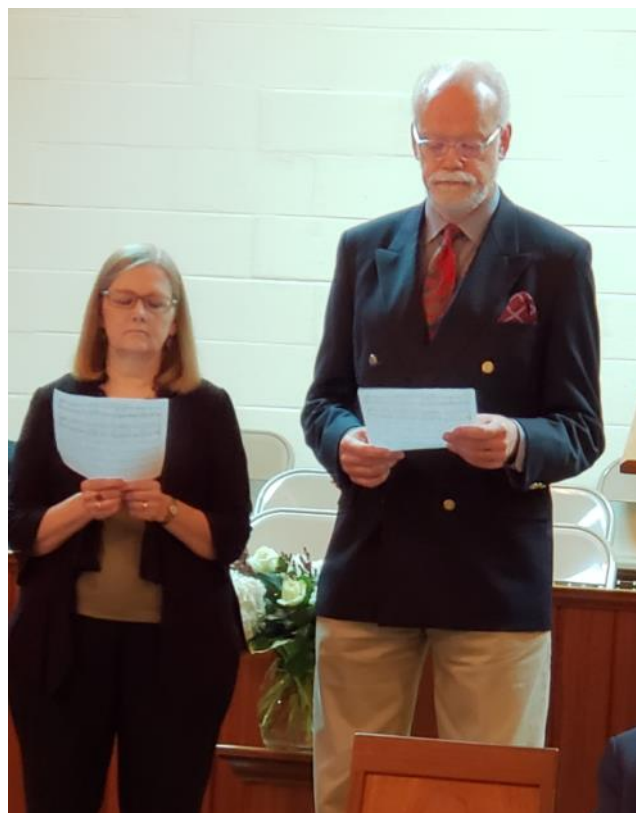
Diena ir apmākusies un pat mazliet līst, bet sirdis ir saulainas tiem Filadelfijas draudzes locekļiem, kuŗi līdz ar daŗiem brāŗiem un māsam no Bukskauntijas draudzes pulcējas Filadelfijas latvieŗu baptistu draudzes

Svētos rakstus no Otrās apustuŗa Pāvila vēstules korintieŗiem 4:13-5:1 un vada lūŗšanā. Duetu "Runa

118. gada svētkos. Ierodoties dievnama apakŗējās telpās tās jauki smarŗo un var dzirdēt jautras ķalas, tur saimnieces gatavo bagātu edienu klāstu sadraudzības brīdim. Dievnamā atskan mēŗinājumam mūzikas skaņas.

Dievkalpojums sākas ar draudzes diriŗentes Guntas Plostnieces solo dziesmu "Mūŗīgais Debess Tēvs" (Cesar Frank). Uz ēŗģelēm pavada Melita Aŗķe. Tai seko mācītāja ievada vārdi: "Dievu neviens nekad nav redzējis. Vienpiedzimuŗais Dēls, kas ir pie Tēva krūts, tas mums to ir darījis zināmu" (Jāņa ev. 1:18). Pēc ievada vārdiem nāķ lūŗšana un tad draudze dzied "Kristus pulks uz priekŗu centies, atpkaŗ vairs nesakaties!" Draudzes priekŗnieķs Ķirts Stūrmanis lasa

I.

Mūsu rakstvieta sākas ar citātu no 116. psalma: *“Es ticu, tādēļ es runāju!”* Pēc šī citāta apstulis raksta: *“Tādā pašā ticības garā arī mēs ticam, tādēļ arī runājam”* (II kor. 4:13b). Ir saprotams, kādēļ Pāvils citē šo psalmu, jo arī Psalmists ir piedzīvojis bēdas un vajāšanas, tāpat kā apstulis. Pāvils arī, tāpat kā Psalmists, uzsver Dieva lielo žēlastību, ko piedzīvojis savā dzīvē: *“Žēlīgs ir Kungs un taisns, jā, mūsu Dievs ir līdzietīgs!”* (Ps. 116:5).

Es, jūsu mācītājs šos beidzamos 24 gadus, varu pievienoties psalmista un apustuļa vārdiem: *“Es ticu, tādēļ es runāju!”* Zinu, ka šo pašu liecību varēja nodot tie mācītāji, kuŗi kalpoja draudzē pirms manis. Pirmais Filadelfijas draudzes mācītājs bija māc. Fricis Hūns. Viņam seko māc. Jānis Neibuks, māc. Jānis Kvietiņš, māc. Pēteris Bušmanis, māc. Jānis Daugmanis, māc. Viljams Vaskis un māc. Rūdolfs Lībeks. Pēc kaŗa nāk māc. Augusts Šverns, māc. Leonards Krūmiņš un māc. Pauls Odiņš. Māc. P. Odiņš arī kalpoja uz īsu laiku, pirms aicinātais māc. Augusts Šverns varēja ierasties Filadelfijā no Vācijas. Es uzsāku kalpot pirms 24 gadiem, 1994. gada 1. jūnijā. Mēs, Dieva kalpi, svētdienu no svētdienas kāpām kancelē, lai apliecinātu to, ko ticam. Es, un zinu arī jūs, Filadelfijas draudzes locekļi, no sirds pateicieties par visiem iepriekšējiem Dieva kalpiem, kuŗi uzticīgi sludinājuši Viņa vārdu.

Tas, ko mani priekšteči draudzē sludināja, un ko es sludinu šodien, ir centrēts Jēzū Kristū. Atkārtoti esam sludinājuši par Viņa piedzimšanu, dzīvi, mācību, ciešanām, krusta nāvi un augšāmcēlšanos. Atkārtoti esam aicinājuši klausītājus ticēt Viņam un pieņemt Viņu kā savu personīgo Pestītāju.

Mēs, draudze, esam šodien pulcējušies šajos 118. gada svētkos, (lai gan varētu pielikt vēl 10 gadus, jo pirmais latviešu baptistu dievkalpojums Filadelfija notiek jau 1890. gadā), jo Jēzus Kristus ir augšāmcēlies. Viņš ir draudzes galva un mēs, Viņa draudze, esam Viņa miesa. Četerdesmit dienas pēc augšāmcēlšanās Kristus uzbrauca debesīs un desmit dienas vēlāk, Vasarsvētkos, sūtīja savu Garu pār visu miesu. Svētais Gars nāk pār dēliem un meitām, pār kalpiem un kalponēm, kuŗi pravieto Gara vadīti. Tie veido draudzi, kuŗu Kristus izsūta pasaulē Viņu apliecināt. Šī evaņģelija vēsts sasniedza arī zemi pie Baltijas jūras krastiem. Kristus draudze ir pastāvējusi vairāk kā 2000. gadus par spīti visām va-

jāšanās, par spīti neskaitajamiem ienaidniekiem, kuŗi ir centušies un cenšas vēl šodien to iznīcināt.

Kristus universālā draudze pastāvēs līdz Viņš, draudzes Galva, nāks varā un spēkā to ņemt pie sevis. Filadelfijas latviešu baptistu draudze pastāvēs tik ilgi, cik Dievs būs nolīcis mums Viņu pielūgt, slavēt un apliecināt. Kristus, mūsu augšāmcēlušais Kungs, ir mūsu vidū šodien caur savu Svēto Garu. Pulcējoties ik svētdienas, mēs apliecinām, ka Kristus ir augšāmcēlies, jo viņš cēlās Svētdienā, pirmā nedēļas dienā. Katra svētdiena ir Lieldienas. Kristus ir augšāmcēlies un Viņa augšāmcēlšanās liecina, ka patiesi ir Viņa solījumi, ka arī mēs celsimies no nāves, no kapa, mūžīgā dzīvībā. Tā apstulis raksta: *“Zinādami, ka viņš (tas ir Dievs), kas uzmodinājis Kungu Jēzu, augšāmcēls arī mūs līdz ar Jēzu un nostātīs savā priekšā līdz ar jums”* (II kor. 4:14).

Pāvils 2. korintiešu vēstules ceturtnā nodaļā plaši runā par savu darbu, kalpošanu un sludināšanu. Šī nodaļa sākas ar liecību: *“Tādēļ mēs, kam šī kalpošana ir dota Dieva žēlastībā, nezaudējam drosmi”* (II kor. 4:1). Ņemot vērā visus pretspēkus, visas vajāšanas, kuŗas skāra Pāvilu un viņa līdzstrādniekus gan no jūdiem, gan no pagāniem, viņi viegli varēja zaudēt drosmi, viegli varēja pagurt. Skatoties uz pretspēkiem, kas pacēla balsis pat draudzēs, kuŗas viņš dibināja, Pāvilam varēja viegli saplakt cerība, ka viņa sludināšanai būs mūžīga, paliekoša vērtība. Bet Pāvils nezaudēja drosmi, nezaudēja cerību. Viņš zin: *“..kaut arī ārejšais cilvēks mūsos iznīkst, iekšējais – atjaunojas no dienas dienā”* (II kor. 4:16). Pāvils tic: *“Šābrīža ciešanas, kas ir vieglas, mums sagādā pārpārim lielu godības smagumu mūžībā”* (II kor. 4:17). Pāvils nezaudē drosmi un cerību, jo ticība par kuŗu viņš runā, vēsts kuŗu viņš sludina, ir par augšāmcēlušo Jēzu Kristu, kuŗš laika beigās cels viņu un ikvienu, kas ticībā tam atsaucies, no nāves, no kapa, mūžīgā dzīvībā.

Kāds vēstures profesors apraksta notikumu no savas dzīves. Stāvot Airopāgas drupās Atēnās, skatot senlaika godību, tempļus celtus pagānu dievietēm, viņš sāk domāt par apustuļi Pāvilu. Pāvils Atēnās uzrunā dažus grieķu filozofus, liecinādams par altāri nezināmajam dievam, kuŗu viņš pielīdzina Kristum. Vai šis neievērojamais jūds, Kristus vēsts sludinātājs, varēja iedomāties, ka visa godība, ko viņš ap sevi redz, reiz būs drupās, bet ka Kristus, kuŗu viņš sludina, tiks pielūgts visā pasaulē? Jā, Pāvils to vareja! Stāvot tur starp

Airopaga drupām šis sekulārais vēsturnieks no jauna apzinājas, kas tas ir par brīnumu, ka tas tā notika. Bet es domāju, ka Pāvils zināja, ka dzīvais Kristus reiz valdīs visā pasaulē. To viņš sludināja!

Pāvils redzēja neredzamo! Dzirdēja nedzirdamo! Viņš redzēja to, ko ar dabīgām acīm nevaram redzēt, dzirdēja to, ko ar miesīgām ausīm nevaram dzirdēt. Viņš redz un dzird dzīvo, augšāmcēlušo Jēzu Kristu. Pāvils Kristu pirmo reiz dzird un redz uz Damaskas ceļa un tad ikdienas kopš Kristu tur sastapa. Mūžīgais Kristus izsūta apustuļi Pāvilu pasaulē sludināt pestīšanas evaņģeliju visiem cilvēkiem.

Arī mēs mūsu darbā un kalpošanā nepiekuštam jo arī mēs, ticīgie, redzam neredzamo un dzirdam nedzirdamo. Mēs zinām, ka mūsu dzīvais un augšāmcēlušais Kungs ir ar mums. Kristus ir tur, kur tūkstoši pulcējušies Viņa vārdā, kur divi simti, vai trīs simti, ir pulcējušies Viņa vārdā, kur divdesmit vai trīsdesmit pulcējušies Viņa vārda. Jā, Viņš ir tur, kur divi vai trīs pulcējušies Viņa vārdā! Mēs zinām, ka mūsu darbs tā Kunga lietās nav veltīgs un turpināsies ilgi pēc tam, kad mēs šeit vairs nebūsim.

Pirms dažiem gadu desmitiem neviens neticēja, ka Latvija atkal būs brīva. Kad vidusskolā mana vidējā meita Astrīda (Astrīda Ukstiņa- Rudolph) vēstures klasē rakstīja klases darbu "*Freedom For the Baltics*", skolotājs sacīja, ka darbs labs – viņa dabuja A. Bet viņš arī sacīja, ka brīvība Baltijas valstīm ir tikai tukši sapņi. Bet tagad Latvija gandrīz 27 gadus ir brīva. Šogad svinam Latvijas 100 gadu neatkarības pasludināšanu. Mēs, Filadelfijs draudze, kopā ar *Amerikas latviešu baptistu apvienību* (ALBA) esam sējuši ticībā sēklas atjaunotam LBDS darbam. Mēs esam palīdzējuši izplatīt Kristus evaņģelija labo vēsti, lai daudzi nāktu pie dzīvības Kunga.

Mēs, tāpat kā apstulis, nezaudējam drosmi un cerību mūsu kalpošanā, kad atsaucamies Viņa aicinājumam. Kad 1968. gada pavasarī, pēc mūsu laulībām, Benita un es devāmies uz Bostonu apmeklēt semināru, lai redzētu, vai tur vēlos mācīties, braucot par I-90 lielceļu sāka stingri snigt un ceļš apledoja. Aiz mums brauca smagā mašīna un šoferis sāka ļoti skaļi pūst tauri. Es drusku par strauju nogriezios otrajā līnijā. Mašīna sāka slīdēt, apgriezās otrādi un ielidojām vidus grāvī. Dievs bija ar mums, ne automašīna cieta, ne mēs tikām

ievainoti. Protams, vajadzēja vilcēju, kas mūs no grāvja izvilktu. Atradām viesnīcu un nākošajā dienā devāmies tālāk. Mums nebija ne mazākā doma doties atpakaļ. Bostonā, kad tai rudenī devos uz semināru, mūs mīļi sagaidīja māc. Ernests Spīgulis. Kad ieradāmies, viņš bija apslimis un mans pirmais uzdevums ka semināristam bija bēres.

Kad beidzu semināru 1971. gadā, saņēmu aicinājumi kalpot par mācītāju arī amerikāņu draudzēs, bet es zināju, ka Dievs mūs aicina uz Klīvlāndes latviešu baptistu draudzi. Pēc piecpadsmit gadiem Klīvlāndē, 1986. gadā Bukskauntijas latviešu baptistu draudze mani aicināja par savu mācītāju. 1994. gadā saņēmu aicinājumu no Filadelfijas draudzes, kalpot tur līdztekus Bukskauntijai, atgriežoties pie kārtības, kas pastāvēja pirms 2. pasaules kara.

Kad devāmies ar Benitu uz Bostonu, uz semināru, nebija ne mazākā doma, ka Latvija varētu atkal būt brīva. Aukstais kaļķis bija cik auksts vareja būt un draudēja tapt karsts. Komunisms gāja uzvaras gājienā Vietnamā, bet mēs abi uzticējamies Dievam, ka Viņš zina nākotni.

Tagad pagājuši vairāk nekā 27 gadi kopš sabruka Padomju savienība. Mums, *Amerikas latviešu baptistu apvienībai* un tās zariem, Mūsu apienībai un Koru apvienībai, tas Kungs deva izdevību palīdzēt *Latvijas baptistu draudžu savienībai*, (LBDS) sevišķi sākuma gados, izplatīt Latvijā brīnišķīgo vēsti par mūsu dzīvo un augšāmcēlušo Kungu, Jēzu Kristu. Šajos gados esam kādus miliona dolārus nosūtījuši gan uz LBDS, gan atbalstot teoloģisko studentu izglītību šeit, ASV teoloģiskos semināros. Palīdzējām ar mūsu ziedojumiem LBDS kritiskā laikā paturēt Savienības namu. ALBA māsas, manas dzīves biedres Benitas Ukstiņas vadībā, starp daudz ko citu, deva sēklu naudu Pelču nometnei bērniem ar īpašām vajadzībām. Psalmists izsaucās, "*Tas ir tā Kunga darbs un brīnums mūsu acīs!*"

II.

Pāvils un viņa līdzbiedri nezaudēja drosmi un cerību, viņš saka: "*jo mūsu skatiens nav pievērst redzamajam, bet neredzamajam; redzamais ir tikai uz brīdi, neredzamais – mūžīgs*" (II kor. 4:18). Viņš un viņa līdzbiedri pacieta visādas darba grūtības jo saprata, ka: "*Šābrīža ciešanas, kas ir vieglas, mums sagādā pārpārēm lielu godības smagumu mužībā*" (II kor. 4:17).

Ar šiem vārdiem apustulis nekādā ziņā nedomā mazināt zemišķo ciešanu šausmas un postu. Ciešanas, ko cilvēki šajā pasaulē piedzīvo, ir neaprstami graužošanas. Ciešanas, ko piedzīvojuši arī ticīgie, tās ir briesmīgas. Tikai, salīdzinot ar debess godību, varam sacīt, ka šābrīža ciešanas ir vieglas. Kādēļ šajā labā, mīlestības Dieva radītā pasaulē, ir tik daudz sāpju un ciešanu, to šajā dzīvē neatbildēsim. Mēs ticībā lūkojamies pāri laikam mūžībā, kad mūsu traušlā miesa izirs un tiksīm tērti dievišķīgā godībā.

2. korintiešu vēstules, piektās nodaļas, pirmā pantā lasām: *“Mēs zinām - kad uz zemes celtā telts, kurā mītam, reiz sagrūs, mums būs Dieva celts mūžīgs mājoklis debesīs, kas nav rokām darināts”* (II kor. 5:1). Pāvils kontrastē “telti” ar “mājokli”, jeb angļiski tulkots “house” vai “building”. Kontrastēts tiek kaut kas traušls, īslaicīgs, ar kautko stabīlu un paliekošu.

Kad dzīvoju Klīvandē, zēns būdams, piederēju latviešu skautiem, Daugavas 51. skautu vienībai. Vēlāk tapu pat par skautu vadītāju. Bieži iznāca gulēt teltīs, kuŗām, kad lija, vējš kadreiz izrāva mietiņus, dažkārt telti iekšā tecēja ūdens. Telts nav paliekoša, bet māja ir celta gadiem ilgai lieošanai. Šeit, Filadelfijas rajonā, ir mājas, kas ir vairāk kā divsimts gadus vecas. Apstulis saka, ka mēs pēc nāves atstāsim pārejošo mājokli, līdzīgu teltij, kas ir mūsu miesa zemes virsū, lai mājotu debesīs mūžīgā mājoklī, kas ir mūsu debešķīgā, apskaidrotā miesa. Mēs, ticīgi ļaudis, zinām, ka šī pasaule nav viss. Mēs zinām, ka

aiz un pāri redzamajai un taustamajai pasaulei ir Dieva mūžīgā godība. Mūs gaida Dieva valstība, kuŗas pilsoņi jau esam šeit. Šeit esam tikai sūtņi, kas dzīvo svešumā, bet reiz atgriezīsimies mūžīgajās mājās.

Filadelfijas latviešu baptistu draudze šajos 118 un vairāk gados pulcējusies, lai apliecinātu ka mūsu *“Skatiens nav pievērst redzamam bet neredzajamam. Redzamais ir pārejošs, bet neredzamais mūžīgs”*. Mēs kalpojam mūžīgajam Kungam, Jēzum Kristum, kuŗš ir mūsu vidū šodien, kā Viņš bija draudzes vidū visus tās pastāvēšanas gadus. Mēs zinām, ka tie, kas šeit ticībā pulcējās, kalpoja un strādāja, ir ar Viņu muŗībā. Mēs zinām, kā liecina apstulis, ka Dievs, kuŗš uzmodinājis Kungu Jēzu Kristu, aušāmcels arī mūs līdz ar Viņu un nos-tādīs Savā priekšā līdz ar tiem Filadelfijas draudzes lo-cekļiem, līdz ar visiem ticīgiem, kas pirms mums staigājuši ticības ceļu.

Šajā pasaulē nekas nav paliekošs, ne cilvēki, ne tautas, patiesi, šī pasaule pati nav paliekoša. Ārejs cilvēks iznīkst mirst – miesas telts sabrūk. Bet, kā liecina apustulis, iekšējais cilvēks atjaunojas dienu no dienas. Kad zemes telts sabrūk, mums ir mūžīgs mājoklis debesīs. Tadēļ mēs šeit Filadelfijā mūsu kalpošanas darbā ne-piekūstam. Mēs, kā saka apustulis, nezaudējam drosmi un nezaudējam cerību. Mūsu darbs tā Kunga lietās nekad nav veltīgs! Drošā ticībā Viņam, mūsu augšāmcelušam un dzīvajam Kungam, strādājam ikdienas Viņa draudzē, Viņa vīna kalnā.

PIRMS DIVDESMIT PIECIEM GADIEM

Izvilums no Kristīgās Balss 1993. gadā— Šo rakstu gādājis Gatis Ķeris

EDGARS UN KRISTĪNE MAŽI

Beidz Gordona-Konvella Teoloģisko Semināru

Nevar iedomāties skaistākas pavasaŗa dienas kā 6. un 7. maiju, kad Edgars un Kristīne Maŗi saņēma savus diplomus līdz ar 140 citiem Gordona-Konvella (Gordon-Conwell) teoloģiskā semināra absolventiem. Absolventu vairums saņēma „Master of Divinity” gradu, kāda ceturtā daļa citus maģistra gradus, un deviņi absolventi saņēma „Doctor of Ministry” gradu. Kristīne Maŗe, (viņas un Edgara vārds programmā bija pareizā latviskā rakstībā), bija viena no tikai diviem studentiem, kas saņēma „Mas-ter of Arts in Family Ministry” gradu. Edgars Maŗis saņēma „Master of Divinity”

gradu.

Kā nevarētu iedomāties skaistāku pavasaŗa dienu, tāpat arī nevarētu atrast skaistāku vietu kā nupat celto Gordona kolledŗas dievnamu, kuŗā notika izlaiduma dievkalpojums. Gordona kolledŗa atrodas tikai dažas jūdzes no semināra, un abi, seminārs un kolledŗa, ir kādas 40 jūdzes ziemeļos no Bostonas.

Semināra izlaidums notika pirmo reizi šai jaunbūvētajā kolledŗas kapellā. Skaistā Jaunanglijas daba bija pilnos ziedos, zāle spilgti zaļa, putni skaļi čivināja, un pūta maigs vējiņš, kad ieradāties uz dievkalpojumu ceturtdienas vakarā (Baccalaureate service). Pirms tam bijām seminārā

baudījuši garšīgu maltīti, kurā piedalījās visi absolventi un lūgtie viesi. Edgars un Kristīne bija aicinājuši tos, kas viņus atbalstīja šajos trīs studiju gados. Vakariņās piedalījās Juris Alksnītis, Bostonas draudzes priekšnieks, līdz ar dzīves biedri Džudiju (Judy). Juris Alksnītis ir daudz darījis, lai Edgars un Kristīne varētu pieredzēt šo dienu. Viņš gādāja gan par to, lai viņi varētu ierasties uz studijām Gordona-Konwella seminārā, gan rūpējās par viņiem studiju laikā. Bostonas draudze līdz ar ALBA ir segusi lielāko daļu no Mažu studiju izdevumiem. Vakariņās piedalījās arī Vestgeites (Westgate) draudzes mācītājs ar dzīves biedri un vēl viens pāris no šīs draudzes. Vestgeites draudze, kurā darbojas arī Alksnīšu ģimene, arī atbalstīja finansiāli Edgaru un Kristīni. Vakariņās piedalījās arī vēl viens semināristu pāris, labi Edgara un Kristīnes draugi, un es kā ALBA pārstāvis.

Gan uz ceturtdienas vakara dievkalpojumu, gan uz izlaidumu piektdienā bija ieradušies pārstāvji no Bostonas latviešu sabiedrības, ieskaitot Trimdas ev. lut. draudzes mācītāju Sarmu Eglīti.

Ceturtdienas vakara dievkalpojumā svētrunu teica Dr. Haddons Robinsons, kas ir semināra homolektikas profesors un plaši pazīstams evaņģelisko kristiešu pārstāvis, kā arī viens no žurnāla „Christianity Today” redaktoriem. Viņš, lietojot kā tekstu II Samuēla 23:13-17, notikumu no kēniņa Dāvida dzīves, pasvītroja patiesību, ka no Dieva kalpiem tiks prasīti upuri.

Viena no absolventēm liecināja par to, ko guvusi studiju gados seminārā, pielīdzinot skolas gadus kuģa būvei.

Kolledžas pūtēju kvintets spēlēja maršus, un kvartets brīnišķīgi dziedāja „Dievs, Kungs ir mūsu stipra pils”.

Izlaidumu, tāpat kā iepriekšējā vakara dievkalpojumu, vadīja semināra prezidents Dr. Roberts Kūlejs (Robert E. Cooley). Pēc izlaiduma man bija izdevība ar viņu parunāties, un bija patīkami dzirdēt atzinīgus vārdus par mūsu apvienības atbalstītajiem studentiem.

Izlaiduma runu teica visā Amerikā labi pazīstamais kristietis, „Christianity Today” redakcijas kolleģijas dalībnieks Dr. F. Kinlavs (Kinlaw). Viņš ir bijušās Asburija kolledžas prezidents.

Savu runu Dr. Kinlavs iesāka, sakot, ka viņš nožēlo absolventus, jo šis ir grūts laiks, lai sāktu darbu kā kristīgas draudzes vadītājs Savienotajās Valstīs. Bet viņš arī teica, ka apskauž absolventus, jo viņi strādās laikā, kas sevišķi nozīmīgs. Jo pasaule tumšāka, jo spožāk spīd kristiešu gaisma, jo skaidrāk skan

kristīgās vēsts patiesība.

Svinīgajā procesijā absolventi saņēma savus diplomus. Prieks bija, kad atskanēja vārdi Kristīne Maže, Edgars Mažis. Cerības, ko esam likuši uz šiem diviem jauniem cilvēkiem, viņus atbalstot, ir attaisnojušās, un viņi ir sasnieguši savu nosprausto mērķi. Dievs ir paklausījis mūsu lūgšanas. Kad viņi 1990. gadā sāka šeit studijas, Latvija bija vēl zem padomju varas, tagad tā ir brīva. Vini atgriežas darbā LBDS, kurā ir atguvusi savu Savienības namu. Tur, jau skaisti izlabotās telpās, atkal pulcējas semināristi. Tas būs Edgara un Kristīnes nākošais darba lauks līdz ar Āgenskalna draudzi, kurā Edgars ir ievēlēts par palīgmācītāju mācītājam Almeram Ludvikam.

Pēc izlaiduma vēl daudz draugu pulcējās Mažu skolas dzīvoklī, lai baudītu labumus, ko bija sagatavojuši Kristīne. Viņa ir ne tikai lieliska saimniece, bet arī laba šuvēja. Viņa Edgaram bija uzšuvusi uzvalku – semināra nobeiguma dāvanu.

Apsveicēju pulkā piedalījās arī Dr. Kenets Svetlands (Kenneth L. Swetland), kas pagājušā gada decembrī ar Edgaru un Kristīni viesojās Latvijā un mācīja LBDS-T5 Bija daži pārstāvji no Bostonas latviešu skolas, kur Edgars un Kristīne divus gadus mācījuši dažādus priekšmetus, kā arī pārstāvji no Vestgeites draudzes un Bostonas latvieši baptistu draudzes. Starp dāvanām bija arī Bukskauntija draudzes – Billija Grehema biografija. Uz Gordona Konwella diplomiem ir Billija Grehema paraksts, jo viņš ir šī semināra uzticības vīru (trustee) saimes vadītājs, būdams viens no skolas dibinātājiem.

Sestdienas rītā dodamies uz garīgu grāmatu izpārdošanu, kas šeit notiek katru ceturksni. Edgars un Kristīne šeit lēti iegādājās daudzas vērtīgas teoloģiskas grāmatas, kuņas būs noderīgas darbam Latvijā.

Kaut semināra gadi nebija viegli, visi apzināmies, grūtākais darbs vēl stāv priekšā.

Šķīroties novēlu Dieva svētību atceļam mājās, kā arī darbam Latvijā. Mūsu aizlūgšanas pavada Kristīni un Edgaru. Lai Dievs svētī viņu darbu Latvijā!

Māc. Uldis Ukstiņš

„CELĪTIES UN NEBĪSTĪETIES!”

LBDS 2018. g. kongress

Ar Mateja evaņģelijā 17:7 uzrakstītajiem Jēzus vārdiem, ko Viņš saka neparastā pārdzīvojuma un izbīļa pārņemtajiem mācekļiem Apskaidrošanas Kalnā, kā LBDS 2018.gada kongresa moto saulainajā 19.maija rītā Rīgā, Lāčplēša ielā 37 Savienības Nama gaišajā plašajā dievkalpojumu zālē pulcējas pāri par 200 delegātu un ap 100 viesiem no visas Latvijas baptistu draudzēm.

Kongresa svētbrīdī uzrunu saka Liepājas baptistu Pāvila draudzes mācītājs Mārtiņš Balodis. Jēzus mācekļiem sacītie vārdi liecina, ka Viņš ir vienīgais Glābējs, kas aicina un iedrošina mūs visus celties un strādāt. Jēzus apliecina, ka Savu misijas sūtību Viņš izpildīs līdz galam, ka Viņš, tāds kā bija, vienmēr ir un būs.

Mūziķu un dziedātāju ansambļa izpildījumā izskan dziesma: “ Es gribu būt tāds kā Tu, Jēzu, pazemīgs! /Lai man ir Tava sirds!”

Kongresa dalībnieki vienojas kopīgā Latvijas himnas un tautas lūgšanas dziedājumā Arvīda Keiņa klavieru pavadījumā “Dievs, svētī Latviju!”

Kongresā piedalās baptistu draudžu pārstāvji no Oklahomas baptistu savienības ASV, ar ko sadarbība Latvijas baptistiem sekmīgi turpinās jau vairākus gadus un amerikāņu grupas vadītājs saka sveicienu vārdus.

Rīgas katoļu Marijas Magdalenas baznīcas prāvests, ģenerālvikārs Andris Kravalis savu sveicienu LBDS kongresam saista ar tuvējiem Vasarsvētkiem, kad tiek

atzīmēta kristīgās draudzes dzimšana.

Tiek nolasīti sveicieni no Amerikas latviešu baptistu Apvienības un no Brazīlijas latviešu baptistu draudžu Apvienības.

Demonstrējot attiecīgu video, kongresā tiek izteikta pateicība par mūža ieguldījumu ilggadējai Latvijas

baptistu Sieviešu kalpošanas darba vadītājai Līvijai Godiņai, kas vairākus gadus bijusi arī Eiropas Baptistu Federācijas Sieviešu kalpošanas darba vadītāja. Sieviešu ansamblis dzied populāro dziesmu: “Kad mīlestība smaržot sāk, Debesis ir tuvu man..” , un Līvijai Godiņai tiek pasniegti

ziedi.

LBDS Bīskapa vietnieks Edgars Godiņš aicina pieminēt Mūžībā aizgājušos baptistu darbiniekus, un viņu piemiņai tiek aizdegtas svecītes:

1. Kārlis Dreimanis 11.06.1944.- 04.01.2018. “Zilā Krusta” draudzes un patversmes vadītājs sodu izcietušiem ieslodzītajiem un no atkarībām atbrīvotajiem vīriešiem.
2. Gunta Arāja 15.03.1932.- 07.01.2018 Lbds mācītāja Ilmāra Arāja dzīvesbiedre, kristīga satura mašīnraksta grāmatu veidotāja padomju varas un okupācijas laikā.
3. Billijs Grehems 07.11.1918.- 21.02.2018. pasaules mēroga evaņģelists, grāmatas “Pasaule liesmās” autors.
4. Gunārs Knesis 26.02.1933.- 26.02.2018. komponists,

ērgelnieks, kora diriģents Liepājas baptistu Ciānas draudzē.

5. Tālivaldis Deksnis 27.10.1946. – 17.03.2018. pianists, kora koncertmeistars, vokālistu pavadītājs. Ērgelnieks, koncertējis dievnamos un koncertzālēs Latvijā, Eiropā un daudzās pasaules zemēs. Latvijas dievnamu un citu koncert-ērgļu atjaunošanas entuziasts. Latvijas Mūzikas Akadēmijas profesors.

Tālāk kongresa gaitā LBDS Bīskaps Pēteris Sprogis, kuŗa pilnvaru laiks beidzies un kuŗš vairs nekandidē, lai tiktu ievēlēts uz turpmāku darbības periodu, atskatoties uz savas darbības aizvadīto 12 gadu laiku, vērtē to kā interesantu, izaicinājumiem piepildītu. Protams, ir draudzes, kuŗās locekļu skaits ir pieaudzis, ir arī tādas, kuŗās samazinājies, tomēr kopējais draudžu locekļu skaits ir palicis nemainīgs. Esošajās 90 draudzēs kopā tas ir 6443. Faktiski relatīvā nozīmē to var vērtēt kā pieaugumu, īpaši ņemot vērā to, ka pastāvīgi no Latvijas ekonomiski izdevīgāku darba un dzīves apstākļu meklējumos turpina aizbraukt iedzīvotāji. Jaunkristīto jauno draudzes

locekļu skaits 2017.gadā visā Latvijā ir bijis 190. Piedēvēt sev visu to, ko izdevies izdarīt, būtu iedomība, - saka Pēteris Sprogis. Nedrīkst neņemt vērā, ka aiz visa stāv Dievs un kopējais komandas darbs. Ar pateicību jāatceras vērtīgie padomi, kuŗus

jaunajam bīskapam toreiz stājoties darbā deva kādreizējie bīskapi Andrejs Šterns un Jānis Eisāns, kuŗi tagad jau ir Mūžībā. Pēteris Sprogis augstu novērtē savu vietnieku darbu: Edgara Godiņa vizitācijas draudzēs, Viktora Abramova darbību slāvu valodās runājošo draudzēs Latvijā, Kaspara Šterna darbību jaunu draudžu veidošanā un tāpat arī Baltijas Pastorālā institūta *Draft* programmas realizācijā, izpilddirektores Žannas Drūneses veikto darbu tās apjomīgajā pienākumu lokā. Bīskaps

Pēteris Sprogis pateicas Teoloģiskās komisijas vadītājam Dr. Ilmāram Hiršam, tāpat arī nozaru vadītājiem: Svētdienskolu apvienības vadītājai Esterei Rozei, Ārmisijas darba vadītājam Pēterim Eisānam, Sieviešu kalpošanas vadītājai Agnesei Megnei, Muzikālās kalpošanas vadītājam Mārim Dravniekam, un arī visiem Baltijas Pastorālā institūta pasniedzējiem un programmu vadītājiem.

Pirms vēlēšanu biļetenu izdalīšanas Edgars Godiņš jaunā bīskapa kandidāta nominācijas komisijas vārdā paziņo, ka izvirzīts un apstiprināts viens kandidāts mācītājs Kaspars Šterns, līdzšinējais LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos.

Kaspars Šterns saka, ka apzinās realitāti un nevēlas mētāties ar pārspilētiem solījumiem. Ir svarīgi turpināt iet iepriekšējos gados pieņemtajos virzienos par Kristo-centriskām, misionālām, pavairoties spējīgām draudzēm, dibinot jaunas un atjaunojot esošās. Stipras draudzes paraugs ir Antiochijas draudze Apustuļu darbos, kuŗā

valdīja sadraudzība un mīlestība (Jāņa ev.13:35). Jaunu draudžu dibināšana nepieciešama strauji augošās pilsētās un centros, tā lai draudžu pulcēšanās vietas būtu sasniedzamas vismaz 10 minūšu gājiena attālumā. Ļoti svarīgi

uzdevumi: jāturpina jaunu sludinātāju un vadītāju, tai skaitā jaunatnes darba organizatoru, svētdienskolu darbinieku, mūzikālā darba veicēju un sieviešu kalpošanas darbinieču sagatavošana.

Aizklāti balsojot, notiek LBDS Bīskapa vēlēšanas un tiek pārvēlēti arī 4 LBDS Padomes locekļi. Par LBDS Bīskapu Kasparu Šternu nodotas 190 balsis, pret -13. Uzņemoties

jauno pienākumu un atbildības nastu, Kaspars Šterns pateicas par dāvāto uzticību īpaši pasakoties "pret" balsotājiem, kas viņu skubinājuši no jauna pārvērtēt katru savu soli un atbrīvoties no liekā un kavējošā.

LBDS Padomē ievēlēti: Dr. Ilmārs Hiršs, Pēteris Eisāns, Ainars Purmalis, Viktors Abramovs.

Atklāti balsojot, tiek apstiprināti līdzšinējie Bīskapa vietnieki, kā arī Revīzijas komisijas un Nominācijas komisijas sastāvs.

Kongresā pieņemts lēmums piešķirt Pēterim Sprogim emeritētā bīskapa vārdu.

Pēc neliela pārtraukuma notiek Baltijas Pastorālā institūta (BPI)

izlaidums. Uzrunu par

Apskaidrošanas

kalnā notikumu

(Mateja ev. 17:1-9)

saka BPI direktors

un bīskaps

emeritus Pēteris

Sprogis. " .. Jēzus

vaigs spīdēja kā

saule, un Viņa

drēbes kļuva

baltas kā gaisma...
spoža padebess

tos apēnoja, un

redzi, balss no

padebess sacīja: "Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kuŗa Man

labs prāts; To jums būs klausīt." Kad mācekļi to dzirdēja,

tie krita uz sava vaiga un ļoti izbijās. Bet Jēzus pienāca pie

tiem, aizskāra tos un sacīja: "Celieties un nebīstieties!"

Mūsu uzdevums ir vest cilvēkus Apskaidrošanas kalnā.

Katrā dievkalpojumā un katrā pastorālā sarunā var notikt

kaut kas lielāks, kāds notikums līdzīgs aprakstītajai

apskaidrošanai. Cilvēces glābšanas plānu Dievs ir iesācis

realizēt jau no pasaules radīšanas iesākuma. Kristus tiek

apskaidrots mācekļu priekšā. Mēs varam tikt apskaidroti

caur Kristu. Līdzīgi arī Mozum vaigs spīdēja, nokāpjot no

Sinaja kalna. Kristus vaigs spīd kā saule, Viņa drēbes

mirdz spoži baltas Dzirdot Balsi no debesīm un redzot

apskaidrošanas notikumu, mācekļi izbijās. Baidīties ir

cilvēcīgi. Tas īpaši var notikt, saskaroties ar kaut ko

patiesi garīgu. Jēzus pienāk pie mācekļiem, kuri ir nobijušies, pieskaŗas tiem, iedrošina un tos uzrunā: "Celieties un nebīstieties!" Tas ir kalpošanas veids, kurš mums jāiemācās. Runātājs piemin ilggadējo Pitraga draudzes mācītāju Edgaru Freivaldu, kurš tagad ir jau Mūžībā. Savā laikā no Pitraga jūrmalas ciemiem daudzi jauni puīši nāca mācīties, lai kļūtu par Evaņģēlija kalpiem un vēstnešiem, un tas viss notika, pateicoties mācītāja Freivalda mīlestības un cieņas pilnajai attieksmei pret tiem, un viņa sniegtajam iedrošinājumam tiem. No Kristus saņemto mīlestību izplatot tālāk, tā aptver arvien plašāku cilvēku loku. Kad mācekļi apskaidrošanas notikuma beigās atvēra acis, tie nevienu cita apkārt vairs neredzēja, kā tikai vienīgi Jēzu.

Šodien Baltijas

Pastorālā

institūta

izlaidumā

kongresa

dalībnieku

priekšā stājas

pieci

absolventi:

Mārtiņš Svitka,

Valters Siksnis,

Toms

Priedoliņš,

Oskars Lūsis un

Guntars

Lašauri. Katrs

no viņiem

saņem simbolisko gana zizli un J. Tervita grāmatas "Latvijas baptistu vēsture" eksemplāru.

Kongresa noslēgumā pēc kopīgi dziedātas dziesmas "Tavs prāts lai notiek!" seko Svētā Vakarēdiena dievkalpojums.

Pēc dziesmas "Kāds esmu, tāds es atnāku", Svēto Rakstu iestādījuma vārdu lasījuma un kopīgas lūgšanas kongresa

dalībnieki no solu rindām virzās uz priekšu, lai saņemtu maizi un kausiņu ar vīnu no jaunievēlētā bīskapa un

jauno sludinātāju BPI absolventu rokām. Kongress noslēdzas ar pateicības dziesmu un svētīšanas vārdiem.

Enoks Biķis, Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Foto autors Aivis Ilsters.

DZIĻI SIRDĪ

2018. gada aprīļa pēdējā sestdiena. Mateja baptistu baznīcas apkaimē, Matīsa ielā, tuvējā autostāvvietā, dievnama vestibilā un kāpņu telpās šodien vairāk nekā parasti atskan vingru soļu dipoņa, dzirdamas bērnu balsis, liksmi sasveicināšanās sajūsmas izsaučieni.

Kā katru gadu, arī šogad, un tas šoreiz notiek Latvijas simtgades svētku zīmē, Mateja dievnamā pulcējas svētdienskolu bērni no Latvijas baptistu draudzēm, lai kopīgi svinētu Dziesmu dienu. Īsi pirms pulksten trijiem pēcpusdienā,

kad jāsākas koncertam, iestājas klusums un pa lielās dievkalpojumu zāles centrālo eju raiti iesoļo bērni, lai aizpildītu kora solus uz paaugstinājuma zāles priekšpusē zem kupola, kā arī lai izvietotos paaugstinājuma abās sānu daļās.

Bērnu tērpi krāsas ziņā katrai

svētdienskolai atšķirīgi. T- kreklīņi ar īsajām piedurknēm liecina, ka pēc samērā aukstā marta un untumainā, svārstīgā aprīļa tagad sagaidīts un tuvojas pavasarīgais maijs. Ziedoņa mēnesis ir klāt. Zīmīgi, ka tepat pretī baznīcai, pāri Matīsa ielai ir ieeja parkā ar īsti pavasarīgu nosaukumu. Ziedoņdārzs ir viens no Rīgas jaunākajiem parkiem, kas tagad rūpīgi uzkopts atbilstoši tā iecerētajam plānojumam, un tajā atjaunots celiņu segums, apkopti košumkrūmu un koku stādījumi.

Lūkojoties uz liksmajiem bērniem zāles priekšpusē uz paaugstinājuma, viņu tērpi veido īsti pavasarīgu ainu. Dominē Saules dzeltenā, debesu zilā, arī baltā – krāsas. Tāpat kā dzeltenie mālļepņu ziedi, dzelteniem ziediem piebārstītie forsītiju krūmi, zilās un arī baltās vizbulītes. Jau no rīta atbraukušie bērni spējējuši gan atkārtot un kopīgi sadziedāties programmā ietvertu dziesmu repertuārā, gan arī pabūt tuvējā

Ziedoņdārzā uz tematisko dabas iepazīšanas un aizsardzības pasākumu, tikai nedaudz apsteidzot negaidīti uzņākušo pavasarīgā lietus mākonī.

Uz paaugstinājuma ieņem vietas mūziķu instrumentālistu grupa, kam jāpavada kopkora dziedājums, un koncerts var sākties. Skan daudzbalssīgi liksmā dziesma: “ Mēs esam šeit, lai Dievu slavētu!”

Ar atzinību jānovērtē, ka šogad, kad svētdienskolu Dziesmu diena Latvijā notiek jau deviņpadsmito reizi, dziesmu

repertuārā iekļautas mūsu pašu Latvijas autoru jaunradītās melodijas ar atbilstošu instrumentāciju pavadījumos, pie tam dziesmu vārdi nav sadzejoti, bet ir tikai vienīgi Bībeles latviskā tulkojuma teksti.

Iepazīstoties ar tieši šim Dziesmu dienas 2018 notikumam veltīto un LBDS

Svētdienskolu apvienības īpaši izdoto grāmatu “ Dziļi sirdī” , tās ievadā varam izlasīt citātu no Salamana Pamācībām 22:17- “Pievērs savas ausis un uzklausi gudrības vārdus un iespied dziļi savā sirdī manu mācību!”

Koncerta programmas norisi vada Iveta Rudoviča, kas ir vadītāja kristīgajai pirmsskolai pie Mateja baptistu draudzes. Viņa pieteic dziesmas un intervē dziesmu autorus. Kā pirmais uz paaugstinājuma tiek uzaicināts Arvīds Keinis no Rīgas baptistu Golgātas draudzes Viņš nodzied kādu savas dziesmas motīvu, kā arī dažos vārdos pastāsta, kā apzinās savu uzdevumu sacerēt un dziedāt kristīga rakstura dziesmas.

Bērnu kopkora izpildījumā dzirdam Arvīda Keiņa komponēto “ Mūžīgais Dievs ir Kungs” ar vārdiem no Jesajas 40:28 – “ Vai tu to nezini, vai tu to neesi dzirdējis? Mūžīgais Dievs ir Tas Kungs, kas radījis zemes galus. Viņš nepiekuš un nenogurst, Viņa

gudrība ir neaptverama, Viņš nogurušajiem dod spēku un vairo stiprumu nespēcīgajiem. Jaunekļi piekūst un pagurst, un jauni vīri sabrūk, bet, kas paļaujas uz To Kungu, tie dabū jaunu spēku..” Grāmatas ievadā LBDS Svētdienskolu apvienības vadītāja Estere Roze raksta: “ Bērni svētdienskolā, kristīgās mācības stundās, baznīcā, mājās sadzird Dieva gudrības vārdus, bet kā tos iespiest dziļi sirdī? Viens no veidiem, kā Dieva Vārds paliek sirdī, ir, ka zinām to no galvas (angļu valodā tas pat tiek apzīmēts ar: “ *to know by heart*” - *zināt no sirds*). Pieredze liecina, ka vēl labāk teksts iegulstas atmiņā, ja iemācāmies dziesmu ar šī teksta vārdiem..”

Grāmatas pēdējā lappusē izlasāmi to daudzo jauno entuziastu – gan mūziķu, gan solo dziedātāju, gan arī visu atsaucīgo svētdienskolu bērnu, jauniešu un skolotāju, mūzikas speciālistu vārdi, kas kopīgi sadarbojušies, lai varētu tapt izpildīto dziesmu ieraksti, ko publicēt tīmeklī. Tātad visu šīs Dziesmu dienas mūzikas un dziesmu ieraksti ir pieejami Internetā.

Solo mikrofonā uz kopkora dziedājuma fona dziesmā “ Mūžīgais Dievs ir Kungs” dzied pusaugu zēns Timotejs no Liepājas. Viņa dziedājums pārliecina, ka dienās viņam būs ne mazāk skanīga un plaša tembra balss, kāda ir šīs dziesmas

komponistam Arvīdam.

Vairākas dziesmas ar psalmu tekstiem sacerējusi dziedātāja un mūzikas pedagoge Lība Ēce-Kalniņa no Rīgas baptistu Āgenskalna draudzes. Viņa pati ar savu skanīgo balsi dzied solo savās sacerētajās dziesmās kopkora un mūziķu pavadījumā.

Bērnu kopkoris izpilda arī dziedājumu “ *Tas Kungs ir mans akmeņkalns*” ar 18.psalma vārdiem, kam melodiju un mūziku sacerējusi Ketrīna Leviņa no jaundibināmās Ropažu baptistu draudzes un arī Daces Freivaldes, tagad Bīriņas (no Rīgas baptistu Āgenskalna draudzes) komponēto dziedājumu ar 91.psalma 10.panta vārdiem: “ *..nekāds Jaunums tev nenotiks..*” .

Vairākas dziesmās solo dziedājumus izpilda svētdienskolu meitenes Marta un Megija.

Divu dziesmu ar psalmu tekstiem autors ir Kaspars Ezeriņš, kuŗa intervijas Dziesmu dienas dalībnieki var noklausīties video un noskatīties uz ekrāniem dievkalpojumu zālē, jo pats komponists ir ceļojumā Izraēlā un pašreiz atrodas Betlēmē.

Dziesmu dienas repertuārā šodien ir arī Aigara Atvara no Rīgas baptistu Golgātas draudzes sacerētā dziesma ar Kristus vārdiem no Jāņa evaņģēlija 14:27 – “*Mieru Es jums atstāju,*

Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas..” Dziesmas melodijas un mūzikas autors pašreiz arī ir ceļojumā Izraēlā, tādēļ viņa interviju varam noklausīties un noskatīties tikai video.

Lības Ēces-Kalniņas sacerētajā dziesmā “ Mana sirds līksmo” (28.psalma 7.pants) bērnu kopkora dziedājuma pavadībā tekstu *repa* stilā deklamē Andrejs Goloborodko, Baltijas Pastorālā institūta students no Grobiņas baptistu draudzes. Viņš pats jokojoties saka, ka viņa uzvārdā piecas reizes atkārtojas burts “ o” , un tāpēc viņa pseidonīms ir: PIECI-O.

Jānis Uplejs no Rīgas Internacionālās baptistu draudzes “ *Communitas*” svētdienaskolēnu korim komponējis 2 dziesmas: “ *Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas*” (Mat.28:19,20) un “ *Lielākais bauslīs*” (Lūk.10:27), un pats abās tajās muzicē uz elektroģitāras kopā ar svētdienaskolēnu Dziesmu dienas kopkori. Intervijā koncerta programmas vadītājai viņš ar priekā starojošu acu skatienu pastāsta par savu vēl tikai dažus mēnešus jauno dēlēnu.

Kori synchroni diriģē trīs jaunas diriģentes – viena centrā un abas pārējās – labajā un kreisajā pusē. Bērnu koŗa dziedātāji savu kopīgo dziedājumu pavada ar saskaņotām ķermeņa

kustībām, izteiksmīgiem žestiem. Tas ir īsts kustību teātris un nevien kā izpausmes veids, bet arī labi palīdz bērniem iekļauties kopējā ritmā.

Tad uz paaugstinājuma tiek aicināts LBDS Bīskaps Pēteris Sproģis. Viņš īsā uzrunā sveic bērnus un solo dziedātājus, mūziķus, koncerta dalībniekus un klausītājus, pateicas koncerta organizētājiem un programmas izpildītājiem un vada kopīgu aizlūgšanu par Dieva Valstības darbu Latvijā, par draudzēm un par svētdienaskolām.

Koncerta noslēgumā bērnu kopkora dziedājumā, tiem jūsmīgi katram mājot ar sarkanbalsarkanajiem Latvijas karodziņiem,. izskan Ata Rijnieka dziesma: “ *Visa Latvija slavē To Kungu*”. “ *Kurzeme, Zemgale, Vidzeme, Latgale, Visi slavē To Kungu. No Lotgoļu ezeriem līdz jūras piekrastei Visi slavē To Kungu. Maija, Pajja, Varis un Daris.. Līga un Jānis, Mārtiņš un Kārlis, Visi slavē To Kungu. Augstāk par Gaiziņu, dziļāk par Drīdžīti -Tā Kunga mīlestība. Vēl plašāka par plašo Lubāna ezeru – Tā Kunga žēlastība. Visa Latvija lai slavē To Kungu!*”

Enoks Biķis , Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Fotografijas: Andris Sproģis

